

Arrest

nr. 208 654 van 3 september 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. VANCRAEYNEST
Avenue de Fidevoye 9
5530 YVOIR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 3 april 2018 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 februari 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 mei 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 augustus 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat P. VANCRAEYNEST verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing genomen ten aanzien van eerste verzoekende partij luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Afghaans staatsburger van Tadjiekse afkomst. U bent geboren in het dorp Deh Naw, in het district Mohammad Agha, provincie Logar, waar u heel uw leven gewoond heeft. U bent tot de elfde graad naar school gegaan.

Op 10 hamal 1389 van de Afghaanse kalender (AK), 30 maart 2010 volgens de Gregoriaanse kalender (GK), begon u bij een speciale politie-eenheid van het Ministerie van Binnenlandse Zaken, Commando Force 333, als tweede sergeant. U werkte er twee jaar in de eerste compagnie, ging vervolgens voor

acht maanden bij de radioeenheid, keerde één jaar terug naar de eerste compagnie, en werkte vervolgens anderhalf jaar opnieuw bij de radio-eenheid. Uw basis was gelegen in de woestijn nabij Shaker Qala, Mohammad Agha, Logar. U ging regelmatig op missie naar andere provincies.

Twee maand voor uw vertrek uit Afghanistan vroeg de mullah van de moskee uw vader of u voor de politie werkte. Uw vader ontkende dit. Een tweetal maanden later ontving uw vader een dreigbrief van de taliban. Er stond in dat zijn zoon moest stoppen met werken voor de politie en dat zijn andere zoon, die thuis blijft, hen moest vervoegen en de jihad voeren. Hij werd zeer bezorgd en droeg u op naar Chaharasyab te komen, waar hij u ontmoette. Hij had uw jongere broer, S. A. S. (...) (O.V. (...)), ook meegenomen en stuurde jullie beide mee met een mensensmokkelaar.

U bent samen met uw broer op de vierde dag van het Offerfeest van het jaar 1394 AK, ofwel 27 september 2015 GK, vertrokken uit Afghanistan. Na een reis van ongeveer anderhalve maand kwamen jullie op 31 oktober 2015 in België toe waar jullie asiel aanvroegen op 3 november 2015. Bij een terugkeer naar Afghanistan vreest u vermoord te worden door de taliban. Uw broer vreest te worden gerekruteerd.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u volgende originele documenten neer: uw politiekaart, drie toegangskarten van uw werk, uw bankkaart, zeven foto's van u op uw werk en zes aan uw werk gerelateerde trainingscertificaten.

B. Motivering

Een analyse van recente internationale rapporten en berichtgeving wijst op de aanwezigheid van gerichte mensenrechtenschendingen in Afghanistan. In die context kunnen Afghanen met een risicoprofiel effectief een risico op vervolging lopen in de zin van de Vluchtelingenconventie. Indien na grondig individueel onderzoek van de asielaanvraag blijkt dat een Afghaanse asielzoeker een dergelijk risico loopt, zal het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) in principe de vluchtelingenstatus toekennen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u en uw broer bij de aanvang van jullie gehoor uitdrukkelijk gewezen werden op de medewerkingsplicht die op jullie schouders rust (gehoorverslag CGVS T. A. (...), dd. 13.11.2017, p. 2; gehoorverslag CGVS S. A. (...), dd. 13.11.2017, p. 2), blijkt uit het geheel van de door jullie afgelegde verklaringen en de door jullie voorgelegde stukken duidelijk dat jullie niet hebben voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan jullie beweerde herkomst en jarenlange verblijf tot jullie vertrek uit Deh Naw, Mohammad Agha (CGVS S. A. (...), p. 3-4; CGVS T. A. (...), p.4).

Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat noch u noch uw broer een begin van bewijs neerleggen om jullie levenslange verblijf in Deh Naw, Mohammad Agha, Logar, te staven. Zo legt uw broer geen taskara neer ter staving van zijn asielaanvraag. Zijn verklaringen hierover zijn weinig aannemelijk. Hij zegt dat hij aan uw vader gevraagd heeft zijn taskara op te sturen maar dat uw vader hierin niet geslaagd is. Hij weet echter niet waarom uw vader hier niet in geslaagd is, noch zou uw vader hier meer uitleg over gegeven hebben (CGVS S. A. (...), p. 18). Daarnaast haalt hij aan dat de persoon die uw documenten gebracht zou hebben, uw vader niet telefonisch heeft kunnen bereiken (CGVS S. A. (...), p. 18). Het is onduidelijk waarom uw vader daardoor verhinderd zou zijn een taskara op te sturen. Nochtans haalt uw broer aan 25 dagen voor zijn gehoor op het CGVS nog contact te hebben gehad met

jullie ouders (CGVS S. A. (...), p. 7). Het is dan ook frappant dat hij geen enkele moeite heeft gedaan enig bewijs te laten opsturen om zijn identiteit te bewijzen en herkomst uit Mohammad Agha aan te tonen. Ook u legt geen enkel document neer die uw afkomst uit Deh Naw, Mohammad Agha, Logar kan aantonen. De documenten die u neerlegt hebben allen betrekking op uw tewerkstelling, dewelke door het CGVS niet in vraag gesteld wordt, en zeggen niets over uw afkomst uit Deh Naw, Mohammad Agha, Logar. Door het gebrek aan identiteitsdocumenten kan de geloofwaardigheid van de door u en uw broer ngeroepen herkomst enkel op basis van jullie verklaringen worden afgewogen. Na het gehoor op het CGVS moet echter worden geconcludeerd dat jullie herkomst uit uw afkomst uit Deh Naw, Mohammad Agha, Logar, niet geloofwaardig kan worden beschouwd. Daardoor kunnen jullie ook niet het voordeel van de twijfel worden toegekend.

Zo leggen u en uw broer tegenstrijdige verklaringen af over het onderwijs dat jullie gelopen zouden hebben in Deh Naw, Mohammad Agha en uw broer daarnaast ook over zijn tewerkstelling in Deh Naw, Mohammad Agha. Zo verklaarde u aanvankelijk bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat u de twaalfde graad had afgerond en uw diploma middelbaar onderwijs behaald had in 1389 AK (verklaring DVZ T. A. (...), dd. 11.02.2016, vraag 11). Tijdens uw gehoor op het CGVS verklaarde u dan weer dat u in de elfde graad zat toen u met school gestopt bent (CGVS T. A. (...), p. 7). Wanneer u geconfronteerd wordt met uw tegenstrijdige verklaringen, suggereert u dat het misschien uw broer was die dat verteld zou kunnen hebben en herhaalt u dat u verklaard zou hebben in de elfde graad gezeten te hebben wanneer u met school stopte (CGVS T. A. (...), p. 7). Uw verklaring kan niet weerhouden worden gezien de verklaring DVZ u na beantwoording werd voorgelezen in het Dari waarop u het ondertekende. Ook uw broer legt bovendien tegenstrijdige verklaringen af over zijn scholingsgraad. Zo verklaarde hij aanvankelijk bij de DVZ dat hij tot de vijfde graad naar school was gegaan (verklaring DVZ S. A. (...), dd. 11.02.2016, vraag 11). Tijdens zijn gehoor op het CGVS verklaarde hij echter de twaalfde graad afgerond te hebben (gehoorverslag CGVS S. A. (...), dd. 13.11.2017, p. 8). Wanneer hij geconfronteerd wordt met zijn tegenstrijdige verklaringen, ontkent hij dit verklaard te hebben en herhaalt hij dat hij tot en met de twaalfde graad naar school gegaan is (CGVS S. A. (...), p. 7). Het louter ontkennen van voorgaande verklaringen en herhalen van latere verklaringen doet echter geen afbreuk aan bovengenoemde duidelijke tegenstrijdigheid. Bovendien werd ook aan uw broer het verslag van zijn antwoorden op de vragen voorgelezen in het Dari waarop hij het ondertekende. Uw broer legt daarnaast ook tegenstrijdige verklaringen af over zijn tewerkstelling in Afghanistan. Zo verklaarde hij aanvankelijk bij de DVZ nooit gewerkt te hebben en huisman geweest te zijn (verklaring DVZ S. A. (...), vraag 12). Tijdens zijn gehoor op het CGVS vertelt hij echter dat hij een Public Call Office (PCO) geopend had in de winkel van uw vader en telefoonkaarten verkocht (CGVS S. A. (...), p. 9). Wanneer uw broer geconfronteerd wordt met zijn tegenstrijdige verklaringen, ontkent hij bij de DVZ gezegd te hebben nooit gewerkt te hebben (CGVS S. A. (...), p. 9). Het louter ontkennen van eerdere verklaringen doet zoals reeds aangehaald echter geen afbreuk aan bovenstaande duidelijke tegenstrijdigheid. Frappant is ook dat jullie zelfs tegenstrijdige verklaringen afleggen over de school waar u tot de elfde graad (CGVS T. A. (...), p. 7) en uw broer tot en met de twaalfde graad (gehoorverslag CGVS S. A. (...), p. 7) zouden hebben schoolgelopen. Zo verklaart u dat uw school 'Lashkarkhel lyceum' heette en dat uw schoolgebouw te herkennen was aan het embleem waarop 'Lashkarkhel lyceum' stond. (CGVS T. A. (...), p. 8). Uw broer verklaart dan weer dat zijn school 'Deh Naw Lyceum' heette en te herkennen was aan het embleem waarop 'Deh Naw Lyceum' stond (CGVS S. A. (...), p. 7-9). U bevestigt dat u en uw broer naar dezelfde school gingen (CGVS T. A. (...), p. 8). Na de pauze verklaart u opeens dat u zich vergist heeft wat betreft uw school en verklaart u dat deze 'Deh Naw lyceum' heette en koppelt u uw vergissing aan uw psychologische toestand (CGVS T. A. (...), p. 22). Daar u geen medische attesten neerlegt in verband met uw psychologische toestand, kan deze verklaring niet weerhouden worden. De vaststelling dat zowel u als uw broer tegenstrijdige verklaringen afleggen over jullie schoolgebeuren en uw broer ook over zijn tewerkstelling, ondermijnt het geloof in de door jullie geschetste levenswandel en roept vragen op bij de door jullie verklaarde persoonlijke profielen en jullie jarenlange verblijf in Deh Naw, Mohammad Agha.

Ook uw geografische kennis van uw regio laat te wensen over voor een jongeman die heel zijn leven in Deh Naw, Mohammad Agha gewoond zou hebben (CGVS T. A. (...), p. 4). Wanneer u de weg uitlegt van het Ludin ziekenhuis, dat zich volgens uw verklaringen links van de Kabul-Gardez weg zou bevinden op vijf minuten van Pule Qandahari (CGVS T. A. (...), p. 15), naar uw huis, vertelt u dat men na Pule Qandahari achtereenvolgens Zekryakhel, Qalai Ahmadzai (Ahmadzi op de kaarten), Qalai Shahi, en Qalai Shekhak zou tegenkomen alvorens in Deh Naw aan te komen (CGVS T. A. (...), p. 15). Op de kaarten die werden toegevoegd aan het administratief dossier, is echter te zien dat Zekryakhel niet tussen Pule Qandahari en Deh Naw ligt, maar voorbij Deh Naw ligt wanneer men komt van Pule Qandahari. Ook dient opgemerkt te worden dat men eerst Qalai Shahi zou passeren en dan pas Qalai Ahmadzai (zie administratief dossier). Ook uw wegbeschrijving naar het nabijgelegen dorp Shah Ghase, dat enkele kilometers ten zuiden van uw dorp ligt, net over de grens met het district Pul-e-Alam, laat te

wensen over. U verklaart dat u er één of twee keer in een rangerwagen geweest bent en geeft aan dat men door de dorpen Kounjak, Babouz, Zaidabad en Kolangar moet alvorens in Shah Ghase aan te komen (CGVS T. A. (...), p. 16). Geen van de dorpen die u vermeldt in uw wegbeschrijving liggen tussen Deh Naw en Shah Ghase (zie administratief dossier). Kolangar en Kounjak liggen voorbij Shah Ghase op de hoofdweg. Ook Babouz (Babus) ligt een eind voorbij Shah Ghase en zelfs een eind van de Kabul-Gardez hoofdweg verwijderd naar het westen. Zaidabad (Zahid Abad) ligt helemaal in de tegenovergestelde richting in het noorden van Mohammad Agha. U heeft verder nog nooit van de vlakbij gelegen dorpen Bagh Sultan, Qala Sayida, Panami of Taj Khan Qala gehoord (CGVS T. A. (...), p. 16-17), noch van het dorp Neyazi, dat zich ten zuiden van uw dorp langs de Gardez-Kabul hoofdweg bevindt (zie administratief dossier). Qala Sayida, Panami en Taj Khan Qala liggen bovendien allemaal op een boogscheut van Shakar Qala, waar volgens uw verklaringen uw basis gelegen was (CGVS T. A. (...), p. 11). Bij het horen van de naam van het in de provincie Maydan Wardak gelegen district Nerkh, dient u even na te denken en somt u de districten Pul-e-Alam, Charkh, Azra, Mohammad Agha en Khoshi op om vervolgens te concluderen dat Nerkh in Logar ligt (CGVS T. A. (...), p. 18). Het is merkwaardig dat u niet zou weten welk district achter uw basis lag en grenst aan het district waar u heel uw leven zou hebben gewoond. U had namelijk eerder verklaard dat uw basis in de woestijn gelegen was en dat achter de bergen Maydan Wardak lag (CGVS T. A. (...), p. 17). De bijkomende vaststelling dat u bij het horen van een plaatsnaam zonder meer de districten van Logar oplijst, doet uw kennis daarenboven ingestudeerd overkomen. Er kunnen dan ook vragen worden geplaatst bij de kennis die u wel etaleert.

Uw broers geografische kennis van de regio rond uw dorp laat eveneens te wensen over voor een jongeman die heel zijn leven in zijn geboortestreek zou doorgebracht hebben (CGVS S. A. (...), p. 3-4). Zo kan uw broer het nabijgelegen Shah Ghase niet preciezer situeren dan dat het in Pul-e-Alam is. Hij verklaart dat hij de weg er naartoe niet kan uitleggen en niet weet wat er tussen zijn huis en Shah Ghase ligt omdat hij er niet geweest is en omdat het tot Pul-e-Alam behoort (CGVS S. A. (...), p. 13). Dat zijn kennis abrupt zou ophouden aan de districtsgrens wijst op het ingestudeerde karakter ervan. Ook het dorp Kolangar, dat net voorbij Shah Ghase ligt, kan uw broer niet preciezer situeren dan dat het in Pul-e-Alam ligt. Het dorp Shash Qala situeert hij dan weer in de buurt van Dehwalak, Qalai Shahi en Qalai Ahmadzai (CGVS S. A. (...), p. 13), terwijl het zich in een volledig andere richting bevindt (zie administratief dossier). Op de vraag of men dezelfde weg moet nemen naar Qalai Ahmadzai als naar Shash Qala, antwoordt hij aanvankelijk weinig zeggend dat men eender welke weg kan nemen (CGVS S. A. (...), p. 13). Zulke antwoorden zijn weinig ernstig. Wanneer uw broer aangespoord wordt om op de vraag te antwoorden, beaamt hij dat men dezelfde weg zou nemen naar Qalai Ahmadzai als naar Shash Qala van bij jullie thuis, hetgeen zoals op de kaart die werd toegevoegd aan het administratief dossier vanzelfsprekend niet correct is gezien beide dorpen in een andere richting liggen. Van het vlakbij gelegen dorp Baghe Sultan verklaart uw broer dat men van bij u thuis de Gardez-Kabul hoofdweg moet nemen in de richting van het districtshuis om er te geraken en dat het 'ver' is, met name zeker 40 à 50 minuten stappen (CGVS S. A. (...), p. 14). Nochtans is te zien op de kaarten die werden toegevoegd aan het administratief dossier hoe Baghe Sultan op ongeveer een kilometer van Deh Naw ligt op de weg tussen Deh Naw en Lashakari, waar jullie verklaren naar school geweest te zijn. Dat uw broer verklaart er nooit geweest te zijn (CGVS S. A. (...), p. 14) en zijn wegbeschrijving niet op dezelfde manier start als zijn wegbeschrijving naar zijn school in Lashakari ('men neemt de weg naar Zarghun Shahr') (CGVS S. A. (...), p. 8), doet ten eerste afbreuk aan jullie levenslange verblijf in Deh Naw, Mohammad Agha, en bevestigt nogmaals het ingestudeerde karakter van jullie gegeven informatie. Zekryakhel situeert uw broer dan weer verkeerdelijk in de richting van het districtscentrum voorbij Qalai Shekhak en Qalai Ahmadzai (CGVS S. A. (...), p. 14), terwijl op de kaarten die werden toegevoegd aan het administratief dossier te zien is hoe Zekryakhel op dezelfde hoogte ligt van Deh Naw ten opzichte van de Kabul-Gardez hoofdweg, maar aan de overkant ervan. Gevraagd de weg uit te leggen van bij jullie thuis naar het districtscentrum van Mohammad Agha, vertelt uw broer dat men achtereenvolgens Qaleh-ye Shekhak, Qal'eh-ye Shahi en Qalai Ahmadzai (Ahmadzi op de kaarten) zou tegenkomen (CGVS, p. 12). Op de kaarten die werden toegevoegd aan het administratief dossier is echter te zien dat men eerst het dorp Ahmadzi zou tegenkomen en dan pas Qal'eh-ye Shahi (zie administratief dossier). Uw broer legt daarnaast incoherente verklaringen af over de weg tussen uw huis en Shakar Qala, waar uw basis gelegen was. Zo verklaart hij aanvankelijk dat men van bij jullie thuis de Waghjan bazaar passeert en dan richting Moghulkhel moet. Meteen erna stelt uw broer dat men eerst Moghul Khel en dan de Wagjan bazaar passeert, alvorens in Shakar Qala aan te komen (CGVS S. A. (...), p. 10). Vreemde wendingen voor iemand die er heel zijn leven zou hebben gewoond. Gevraagd naar de districten die rond Mohammad Agha liggen, laat uw broer het district Nerkh van de provincie Wardak, alsook de districten Muyasi en Khak-e-Jabbar van de provincie Kabul onvermeld (CGVS S. A. (...), p. 14).

Verder is uw maatschappelijke kennis van uw beweerde regio van herkomst ontoereikend voor iemand die er gans zijn leven gewoond zou hebben. Gevraagd of er mensen waren in uw streek die tuinen of

boomgaarden hadden beaamt u dat er tuinen of boomgaarden waren met druivelaars, appel- en abrikozenbomen (CGVS T. A. (...), p. 13). Frappant is echter dat u meent dat appels, abrikozen en druiven geplukt worden in de lente (CGVS T. A. (...), p. 13-14). Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt echter dat appels en druiven in de herfstmaanden september en oktober geplukt worden in uw provincie, en abrikozen op het einde van de zomer in de maand augustus (zie administratief dossier). De vaststelling dat u wel op de hoogte bent dat abrikozen voor appels geplukt worden (CGVS T. A. (...), p. 14), maar de oogst van deze fruitsoorten niet kunt situeren aan de hand van de seizoenen doet de door u geëtaleerde kennis ingestudeerd overkomen. Indien uw broer effectief heel zijn leven in deze rurale omgeving zou hebben doorgebracht, mag verwacht worden dat hij de oogst van de verschillende fruitsoorten perfect zou weten te situeren in de tijd.

Het geloof in jullie herkomst uit Deh Naw, Mohammad Agha wordt verder onderuit gehaald doordat uw broer verklaringen aflegt over incidenten die hebben plaatsgevonden in jullie regio van herkomst die tegenstrijdig zijn met de informatie waarover het CGVS beschikt. Zo verklaart uw broer dat een commandant van de Afghaanse Lokale Politie (ALP) genaamd Shah Agha twee à tweeënhalf jaar geleden omgekomen zou zijn nadat hij met zijn voertuig op een landmijn was gereden in jullie dorp, Deh Naw (CGVS S. A. (...), p. 16). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt echter dat Shah Agha, die aan het hoofd stond van de ALP van Mohammad Agha in Kabul op straat werd neergeschoten (zie administratief dossier). Hij legt daarnaast ook zeer oppervlakkige verklaringen af over de door hemzelf aangehaalde ontvoering van de zoon van de NDS- of politiedistrictschef van Mohammad Agha, die ongeveer één jaar voor jullie vertrek uit Afghanistan zou hebben plaatsgevonden. Deze jongen, die school liep in het vlakbij gelegen Lashkarkhel, zou ontvoerd en brutaal vermoord zijn door de taliban, waarna zijn vader, de NDS- of politiedistrictschef van Mohammad Agha, eveneens door de taliban gedood zou zijn. Het is opvallend dat uw broer verder weinig meer kan vertellen over dit door hem aangehaalde incident. Tweemaal gevraagd wat er precies met deze jongen gebeurd was, antwoordt hij vaag dat hij 'op brutale wijze vermoord was'. Hij weet niet waar deze jongen gedood was, noch waar ze hem ontvoerd hadden (CGVS S. A. (...), p. 18-19). De verklaringen van uw broer over dit incident komen hierdoor weinig authentiek over. Het is weinig plausibel dat men zich enkel zou herinneren dat iemand op brutale wijze vermoord was zonder meer context. Opnieuw roept zijn halve kennis over deze incidenten heel wat vragen op over zijn aanwezigheid daar op dat moment en over het ingestudeerde karakter van zijn kennis. Ook uw broers verklaring dat er geen herstellingen geweest zijn aan wegen in de buurt van jullie huis, strookt niet met de informatie waarover het CGVS beschikt. Eind september 2015 werd namelijk een acht kilometer lange weg tussen Waghjan en Zarghon Shahr, waartussen uw dorp zich bevindt, hersteld (zie administratief dossier).

Het geloof in uw levenslange verblijf in Deh Naw, Mohammad Agha wordt verder geschaad doordat jullie kennis over prominente personen uit uw herkomstregio enerzijds te wensen overlaat en anderzijds ingestudeerd overkomt.

Zo komt uw kennis over Farhad Akbari ingestudeerd over. U weet te vertellen dat deze man beroemd is geworden omdat hij de lokale bevolking had aangespoord om tegen de taliban in opstand te komen en dat zijn moeder en broer gedood waren door de taliban. U meent echter verkeerdelijk dat hij uit Charkh of Barakibarak afkomstig is en daar de talibanopstand georganiseerd had (CGVS T. A. (...), p. 21), terwijl hij in werkelijkheid uit het enkele kilometers ten zuiden van uw dorp gelegen Kolangar afkomstig is en daar de taliban uit de streek verdreef (zie administratief dossier). Uw verklaringen zijn des te vreemder aangezien uw broer wel weet dat Farhad Akbari actief was in Kolangar (CGVS S. A. (...), p. 20). Opmerkelijk is ook dat jullie beiden kunnen vertellen dat zijn moeder en broer gedood zijn, maar niet weten dat Farhad Akbari een maand voor jullie vertrek gearresteerd werd door de NDS, toch ook geen onbelangrijke gebeurtenis die moet zijn rondgegaan in jullie regio van herkomst (CGVS T. A. (...), p. 21; CGVS S. A. (...), p. 21). Ook uw en uw broers kennis over Mohammed Masoom Stanekzai, afkomstig uit het naburige Moghulkhel en gewezen Minister van Defensie en hoofd van de Afghaanse inlichtingendienst NDS (CGVS S. A. (...), p. 20), komt weinig authentiek over. Zo verklaart S. (...) letterlijk niets te weten over diens familie (CGVS S. A. (...), p. 20). U heeft evenmin meer informatie over Mohammed Masoom Stanekzai dan dat hij afkomstig is uit Moghulkhel, Mohammad Agha en aan het hoofd staat van de NDS (CGVS T. A. (...), p. 23). Dat is opvallend gezien hij pas in mei 2016, meer dan een half jaar na uw vertrek directeur is geworden van de NDS (zie administratief dossier) en hij ook voordien belangrijke publieke functies vervulde. Zo was hij hoofd van de High Peace Council en voerde hij vredesgesprekken met de taliban. Dat de enige informatie die u over zijn bezigheden heeft, betrekking heeft op de periode nadat u Afghanistan verlaten had, doet uw kennis over hem weinig authentiek overkomen. U noch uw broer hebben gehoord van Abdul Hameed Hamid (CGVS S. A. (...), p. 21; CGVS T. A. (...), p. 21), die minstens van 2009 tot 2014 de districtschef van Mohammad Agha is geweest in de jaren voorafgaand aan jullie vertrek uit Afghanistan (zie administratief dossier). Uw broer heeft evenmin gehoord van Adalat Abdulrahimzai (CGVS S. A. (...), p. 21), adjunct-hoofd van de Provincieraad van Logar en afkomstig uit Mohammad Agha (zie administratief dossier). Evenmin heeft

hij gehoord van Mohammad Nasir Ghairat (CGVS S. A. (...), p. 22), secretaris van de Provincieraad van Logar en eveneens afkomstig uit Mohammad Agha (zie administratief dossier), noch van Nasir Ahmad Durrani, tevens inwoner van Mohammad Agha en gewezen Vice-Minister van Economie en Minister van Rurale Ontwikkeling op het ogenblik van jullie vertrek in september 2015 (zie administratief dossier). Dat u en uw broer, beiden goed opgeleid en verklarend heel jullie leven in Mohammad Agha te hebben gewoond, amper kennis blijken te hebben van de personaliteiten uit jullie regio die het maatschappelijke leven van jullie district, provincie en zelfs land mee bepalen, ondermijnt jullie geloofwaardigheid van Mohammad Agha afkomstige te zijn ten zeerste.

Tot slot kunnen heel wat vragen gesteld worden bij uw en broers Facebookactiviteiten en -netwerk. Heel wat van jullie Facebookconnecties blijken in Kabul te wonen, werken of studeren (zie administratief dossier). U bevestigt dat 'T. S. (...)' uw Facebookprofiel is (CGVS T. A. (...), p. 4). Uw broer bevestigt dat 'S. S. (...)' zijn Facebookprofiel is (CGVS S. A. (...), p. 5). Zowel u als uw broer liken twee foto's van ene A. S. A. (...), die leerkracht is in Kabul en naar school is gegaan in Pol-e-Khomri, Baghlan. Jullie liken beide een bericht van ene H. A. (...), die woont en werkt in Kabul, twee berichten van ene H. N. (...) die in Kabul studeert en woont en een publicatie van ene A. F. R. (...), die woont en werkt in Kabul. Jullie volgen beide de publicaties van A. M. S. (...), de rector van de Jahan e Noor Universiteit te Kabul intens op. Jullie liken beide een publicatie van ene P. E. (...), die ook aangeeft in Kabul te wonen en er gestudeerd te hebben, en van ene N. M. (...), afkomstig uit Baghlan en wonende in Kabul. U publiceerde een bericht waarin u H. K. S. (...) vermeldde, die aangeeft aan de universiteit van Kabul gestudeerd te hebben en te werken in Kabul. Uw broers profielfoto's worden geliket of becommentarieerd door ene E. E. (...), die studeerde in Kabul en er ook naar de middelbare school ging, door ene A. M. (...), die in Kabul naar school ging en door ene W. N. (...), afkomstig uit Kabul (zie administratief dossier). Uw broer reageert ook verschillende keren op de publicaties van W. N. (...) (zie administratief dossier). Uw broer verklaart E. E. (...), W. N. (...) en A. M. (...) te hebben leren kennen op Facebook (CGVS S. A. (...), p. 23). Uw Facebookprofiel wordt dan weer gevolgd door een aantal mensen wonende, werkende of studerende te Kabul. Zo geeft ene 'A. M'. (...) aan uit Kabul afkomstig te zijn en te studeren. U verklaart niemand te kennen onder de naam A. M'. (...) (CGVS T. A. (...), p. 24). 'H. H. P. (...)', die in Kabul gestudeerd heeft, volgt ook uw Facebookprofiel. Ook hem geeft u aan niet te kennen (CGVS T. A. (...), p. 24). Idem voor 'M. N. A. (...)', die op zijn profiel aangeeft van Kabul afkomstig te zijn en er te wonen (CGVS T. A. (...), p. 24). Vele anderen van uw volgers op Facebook wonen, werken of studeren in Kabul: A. S. S. (...), E. R. (...), F. B. (...), F. A. (...), H. O. (...), de eerder aangehaalde H. N. (...), J. M. (...), L. M. (...), M. S. (...), N. S. (...), etc. De profielfoto van N. S. (...) wordt bovendien geliket door uw broer en door de reeds aangehaalde W. N. (...) (zie administratief dossier). Vanzelfsprekend versterken bovenstaande vaststellingen de ongeloofwaardigheid van jullie verklaringen geboren en getogen te zijn in Deh Naw, Mohammad Agha, en behalve u op uw werk, op geen enkele andere plaatsen in Afghanistan te hebben gewoond.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen heeft u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Mohammad Agha gelegen in de provincie Logar. Gezien uw ongeloofwaardige verklaringen inzake uw verblijfplaatsen, kan er evenmin worden aangenomen dat u louter omwille van uw werkzaamheden voor de ANP een gegronde vrees op vervolging bij terugkeer naar Afghanistan heeft. De "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 19 april 2016 stellen uitdrukkelijk dat de nood aan bescherming voor personen die beschouwd worden als aanhangers van de Afghaanse overheid of van de internationale gemeenschap in Afghanistan afhankelijk is van de individuele omstandigheden eigen aan de zaak. Hieruit kan worden afgeleid dat een asielzoeker in concreto dient aan te tonen dat hij persoonlijk een gegronde vrees op vervolging loopt en dat een loutere verwijzing naar zijn vroegere tewerkstelling niet volstaat om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. Uit uw verklaringen blijkt dat u de rang van tweede sergeant had en een eenvoudige soldaat was (CGVS T. A. (...), p. 9). U nam weliswaar deel aan missies buiten de basis, maar gezien uw lage rang, zijn er geen aanwijzingen die toelaten te besluiten dat u louter omwille van uw werk als tweede sergeant bij de Afghaanse politie een beschermingsnood zou hebben, te meer omdat u geen zicht hebt gegeven op uw initiële herkomst.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan en die van uw broer S. A. (...) kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan jullie asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat jullie voor jullie komst naar België in Mohammad Agha hebben verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens jullie verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt noch u noch uw broer aannemelijk dat jullie gegronde redenen hebben om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden geboorte- en verblijfplaats in Afghanistan.

Zowel u als uw broer werden tijdens jullie gehoor op de zetel van het CGVS dd. 13.11.2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten (CGVS T. A. (...), p. 2; CGVS S. A. (...), p. 2). U en uw broer werden tijdens het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de twijfels omtrent uw voorgehouden verblijfplaatsen en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan (CGVS T. A. (...), p. 25; CGVS S. A. (...), p. 28). Hierop bevestigde u en uw broer jullie beweerde afkomst uit Deh Naw, Mohammad Agha. U werd er op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd bovendien benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen (CGVS T. A. (...), p. 2; CGVS S. A. (...), p. 2).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u noch uw broer de waarheid hebben verteld over waar jullie verbleven hebben voor jullie komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS jullie uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijven jullie ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in jullie verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op jullie schouders rust. Door jullie gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar jullie voor jullie aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen jullie jullie werkelijke streek van herkomst verlaten hebben. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maken jullie bijgevolg niet aannemelijk dat jullie bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het jullie taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van jullie asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door jullie aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met jullie land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door jullie afgelegde verklaringen en de door jullie overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in jullie hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

Tot slot dient opgemerkt te worden dat er voor de asielaanvraag van uw broer S. A. S. (...) (O.V. 8.155.785) eveneens wordt overgegaan tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

De tweede bestreden beslissing, genomen ten aanzien van tweede verzoekende partij, zijnde de broer van eerste verzoekende partij, neemt de motivering van de beslissing ten aanzien van eerste verzoekende partij integraal over daar tweede verzoekende partij wat haar asielrelaas betreft volledig steunt op dezelfde asielmotieven als deze voorgehouden door haar broer.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voeren verzoekende partijen de schending aan van artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en “*van de gegrondheid en de wettelijkheid betreffende het vluchtelingenstatuut en het status van subsidiaire bescherming*”.

2.2.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partijen de motieven van de bestreden beslissingen volledig kennen en inhoudelijk aanvechten. Zij maken verder niet duidelijk op welk punt deze motivering hen niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door hen bestreden beslissingen zijn genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partijen in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoeren.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (*vgl.* RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.3. Wat betreft het betoog van verzoekende partijen in hun verzoekschrift “*(d)at het betreffende hun reis geen twijfel lijdt dat verzoekers door meerdere landen tussen België en AFGHANISTAN reisden*” en “*(d)at zij er gewoon geen melding van maakten, omdat zij de landen waardoor zij reisden niet kenden en niet wegens een gebrek aan medewerking of om tegenpartij te misleiden*”, merkt de Raad op dat

nergens in de bestreden beslissingen een motivering gehanteerd wordt die betrekking heeft op de reis van verzoekende partijen. Derhalve mist dit argument feitelijke grondslag.

2.2.4.1. In verband met de vaststelling in de bestreden beslissingen dat verzoekende partijen geen enkel begin van bewijs neerleggen om hun levenslange verblijf in Deh Naw, Mohammad Agha, Logar, te staven, stellen verzoekende partijen vooreerst dat zij het belang van de *taskara* niet kenden en dat zij dachten dat zij dit document niet nodig hadden voor hun asielaanvraag. Nadien hebben zij getracht hun *taskara* via hun vader te bekomen, maar deze slaagt er niet in om deze documenten te versturen gelet op het huidige klimaat van geweld en wantrouwen in Afghanistan. Verzoekende partijen geven nog aan dat zij minstens een kopie van hun *taskara* trachten te verkrijgen en dat zij deze zo snel mogelijk zullen overmaken.

2.2.4.2. De Raad bemerkt vooreerst dat het allesbehalve geloofwaardig is dat verzoekende partijen, beiden goed opgeleid, het belang niet zouden beseffen van dergelijk officieel document dat hun herkomst kan aantonen. Evenmin maken zij aannemelijk dat zij afdoende pogingen hebben ondernomen om hun *taskara*'s alsnog te verkrijgen. De algemene uitleg dat hun vader er niet in slaagt deze documenten op te sturen omwille van het huidige klimaat van geweld en wantrouwen in Afghanistan kan geenszins volstaan nu uit hun verklaringen nergens blijkt dat hun vader hiertoe zelfs ook maar een poging heeft ondernomen. De Raad stelt vast dat verzoekende partijen tot op heden nalaten enig begin van bewijs neer te leggen dat hun levenslange verblijf in Deh Naw, Mohammad Agha, Logar, kan staven, hetgeen een negatieve indicatie vormt met betrekking tot hun algehele geloofwaardigheid. Ook een kopie van hun *taskara*, waarvan zij in hun verzoekschrift stellen dat zij deze zouden trachten te verkrijgen en deze zo snel mogelijk zullen overmaken, brengen zij tot op heden niet bij.

2.2.5. Daar waar verzoekende partijen in verband met de vastgestelde tegenstrijdigheid in de verklaringen van eerste verzoekende partij over het onderwijs dat zij gelopen zou hebben in Deh Naw erop duiden dat eerste verzoekende partij de elfde graad had beëindigd en in de twaalfde graad was begonnen, doch moest onderbreken, is de Raad van oordeel dat dit een allesbehalve overtuigende *post-factum* verklaring betreft die duidelijk na reflectie tot stand gekomen is teneinde de vastgestelde tegenstrijdige verklaringen alsnog verenigbaar te laten schijnen. Immers verklaarde eerste verzoekende partij bij de Dienst Vreemdelingenzaken uitdrukkelijk dat zij de twaalfde graad had afgerond en dat zij haar diploma middelbaar onderwijs had behaald in 1389 AK (administratief dossier T. A., stuk 13, verklaring DVZ T. A., vraag 11; administratief dossier S. A., stuk 11, deel 46). Tijdens haar gehoor op het Commissariaat-generaal verklaarde zij dan weer dat zij in de elfde graad zat toen zij met school gestopt is (administratief dossier T. A., stuk 5, gehoorverslag CGVS T. A. d.d. 13/11/2017, p. 7; administratief dossier S. A., stuk 11, deel 3). Haar verklaringen zijn dan ook manifest tegenstrijdig.

2.2.6.1. Wat betreft de vaststelling van verwerende partij dat ook tweede verzoekende partij tegenstrijdige verklaringen aflegde over haar scholingsgraad, verklaren verzoekende partijen dat tweede verzoekende partij op aanraden van andere vluchtelingen foutief verklaarde dat zij maar tot de vijfde graad naar school is gegaan. Tijdens haar gehoor op het Commissariaat-generaal wou zij haar verklaringen rechtzetten en zo haar oprechtheid aantonen, aldus verzoekende partijen.

2.2.6.2. De Raad is evenwel van oordeel dat de tegenstrijdige verklaringen van tweede verzoekende partij over haar scholingsgraad allesbehalve kunnen worden verklaard door de vergoelijking dat zij louter het advies van andere vluchtelingen had gevolgd. Immers mag van een asielzoeker redelijkerwijze verwacht worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten. Van een kandidaat-vluchteling, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de autoriteiten van het onthaalland vraagt, mag immers worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt. De kandidaat-vluchteling dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure (RvS 13 oktober 2005, nr. 150.135). De Raad benadrukt dat asielzoekers er bij de Dienst Vreemdelingenzaken gewezen worden op het belang van het afleggen van correcte verklaringen daar bij het voorafgaand advies vooraleer tot het invullen van de vragenlijst over te gaan het volgende wordt duidelijk gemaakt: *“U moet steeds de waarheid vertellen.- Valse of onjuiste verklaringen kunnen tot gevolg hebben dat uw asielaanvraag wordt verworpen.- Geloof niet diegenen die u aanraden om feiten toe te voegen, uit te vinden of anders voor te stellen.”* (administratief dossier T. A., stuk 13, aanhef vragenlijst; administratief dossier S. A., stuk 12, aanhef

vragenlijst). Dat tweede verzoekende partij, na dit advies, niettemin ervoor koos leugenachtige verklaringen af te leggen, ondergraaft op ernstige wijze haar algemene geloofwaardigheid. Dit geldt des te meer nu zij bij de aanvang van haar gehoor op het Commissariaat-generaal, wanneer haar gevraagd wordt naar het verloop van haar interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken, nalaat melding te maken van het feit dat zij hierover opzettelijk leugenachtige verklaringen heeft afgelegd (administratief dossier S. A., stuk 7, gehoorverslag CGVS S. A. d.d. 13/11/2017, p. 2-3; administratief dossier T. A., stuk 12, deel 3). Wanneer zij bovendien na haar verklaring tijdens haar gehoor dat zij de twaalfde graad afgerond heeft geconfronteerd wordt met haar eerdere verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken, ontkent zij dat zij dergelijke verklaringen zou hebben afgelegd. Dat zij tijdens haar gehoor op het Commissariaat-generaal haar verklaringen wou rechtzetten en zo haar oprechtheid wou aantonen, blijkt dan ook geenszins.

2.2.7. Daar waar verzoekende partijen inzake de motivering in de bestreden beslissingen dat tweede verzoekende partij ook tegenstrijdige verklaringen aflegt over haar tewerkstelling in Afghanistan, onderstrepen dat tweede verzoekende partij geen baan heeft en meestal thuis bleef en enkel af en toe hielp in de winkel van hun vader zonder dat zij hiervoor een loon kreeg, stelt de Raad vast dat dit wederom een allesbehalve overtuigende *post-factum* verklaring betreft die duidelijk na reflectie tot stand gekomen is teneinde de vastgestelde tegenstrijdige verklaringen alsnog verenigbaar te laten schijnen. Dat zij slechts occasioneel zou zijn gaan helpen in de winkel van haar vader, strookt immers geenszins met hetgeen zij verklaarde tijdens haar gehoor op het Commissariaat-generaal, waar zij immers aangaf dat zij een *Public Call Office (PCO)* geopend had in de winkel van haar vader en dat zij er telefoonkaarten verkocht (gehoorverslag CGVS S. A. d.d. 13/11/2017, p. 9). Zij verklaart er uitdrukkelijk dat dit haar "*job*" was, dat zij er geld mee verdiende en zij spreekt zelfs van "*mijn winkel*" (gehoorverslag CGVS S. A. d.d. 13/11/2017, p. 9). Bovendien bemerkt de Raad nog dat tweede verzoekende partij bij confrontatie tijdens haar gehoor met haar verklaring bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat zij nooit gewerkt had en huisman was nog stellig ontkende dergelijke verklaringen te hebben afgelegd.

2.2.8.1. Aangaande hun tegenstrijdige verklaringen over de school waar zij zouden hebben schoolgelopen, opperen verzoekende partijen dat de school twee verschillende namen heeft. Hoewel de naam van de school het 'Deh Naw lyceum' is en ook op het embleem 'Deh Naw lyceum' staat, noemen velen de school het 'Lashkarkhel lyceum', naar de wijk waarin de school gelegen is. Omwille van de stress verklaarde eerste verzoekende partij verkeerdelijk dat de naam van de school 'Lashkarkhel lyceum' was, hetgeen zij evenwel na de pauze rechtzette.

2.2.8.2. De Raad bemerkt vooreerst dat de uitleg dat de school gekend staat onder twee namen en dat velen de school ook kennen als het 'Lashkarkhel lyceum' een allesbehalve overtuigende *post-factum* bewering is die niet kan overtuigen daar eerste verzoekende partij hiervan geen enkele melding maakte tijdens haar gehoor op het Commissariaat-generaal. Immers stelde zij na de pauze slechts dat zij zich vergist had wat betreft haar school en verklaarde zij dat haar school 'Deh Naw lyceum' heette. Indien de school inderdaad gekend stond onder verschillende namen, kan verwacht worden dat eerste verzoekende partij hierop reeds had gewezen tijdens haar gehoor.

Verder meent de Raad dat de argumentatie van verzoekende partijen dat eerste verzoekende partij veel stress had tijdens voormeld gehoor niet kan verklaren waarom zij eerst een andere naam opgaf wanneer gevraagd werd naar haar school. Hoewel erkend wordt dat elk verhoor een zekere mate van stress met zich brengt, duidt de Raad erop dat dit geen afbreuk doet aan de plicht van eerste verzoekende partij haar relaas zo volledig en correct mogelijk uiteen te zetten. Bovendien betreft de naam van de school een uiterst eenvoudig element uit hun dagdagelijkse leven, nu verzoekende partijen hier verschillende jaren school hebben gelopen. Dat eerste verzoekende partij zich hierover zou vergissen is dan ook allerminst aannemelijk.

2.2.9.1. Inzake de motivering in de bestreden beslissingen dat ook hun geografische kennis van hun regio te wensen overlaat, stellen verzoekende partijen vooreerst dat zij, gevraagd naar de weg naar bepaalde plaatsen, "*zoveel mogelijk dorpen of plaatsen op de baan of in de onmiddellijke nabijheid van de baan die deze twee plaatsen verbindt aangaven, om hun kennis van de streek aan te tonen*". Dat zij de dorpen niet in een logische volgorde hebben opgesomd kan hen niet worden verweten, nu hen enkel gevraagd werd door welke dorpen de baan trok.

Wat betreft de door eerste verzoekende partij opgegeven wegbeschrijving naar het nabijgelegen dorp Shah Ghase, duiden verzoekende partijen erop dat eerste verzoekende partij hier maar één of twee keer naartoe is gereden in het kader van haar werk en dat zij toen bovendien niet zelf aan het stuur zat. Zij kent dan ook de dorpen tussen deze twee plaatsen niet. Evenmin kan tweede verzoekende partij verweten worden dat zij Shah Ghase niet preciezer kan situeren, nu zij er nooit is geweest.

Wat betreft de vaststelling in de bestreden beslissingen dat eerste verzoekende partij nooit gehoord zou hebben van een reeks nabij gelegen dorpen, menen verzoekende partijen dat er sprake is van een vergissing. Eerste verzoekende partij verklaarde dat zij deze dorpen niet kende omdat zij er nooit naartoe was geweest, doch had zij er wel degelijk over gehoord.

Verder stellen verzoekende partijen dat eerste verzoekende partij *“zeer goed weet welke provincies zich in de onmiddellijke omgeving van zijn basis bevinden”* en menen zij dat er sprake is van een vertalingsfout.

Wat betreft het bevestigend antwoord van tweede verzoekende partij op de vraag of men dezelfde weg moet nemen naar Qalai Ahmadzai als naar Shash Qala, verklaren verzoekende partijen dat het voor tweede verzoekende partij niet duidelijk was dat verwerende partij haar huis als vertrekpunt nam. Tweede verzoekende partij bedoelde dat men zich langs dezelfde weg van Qalai Ahmadzai naar Shash Qala kon begeven.

Ten slotte betogen verzoekende partijen nog dat ook in de verklaringen van tweede verzoekende partij *“talrijke vertalingsfouten gebeurden wat betreft de verschillende geografische beschrijvingen en namelijk wat betreft de afstanden en wegen die zijn dorp en de andere wijken of dorpen scheiden”*.

2.2.9.2. De Raad stelt evenwel vast dat verzoekende partijen met bovenstaand betoog er geenszins in slagen de verschillende vaststellingen in de bestreden beslissingen die geleid hebben tot de conclusie dat hun geografische kennis van hun voorgehouden regio te wensen overlaat in een ander daglicht te stellen.

Daar waar zij de verschillende vaststellingen trachten te wijten aan vertaalfouten door de tolk, stelt de Raad vast dat verzoekende partijen dit op geen enkele manier *in concreto* aantonen. De Raad wijst er in dit verband op dat hoewel het gehoorverslag van de commissaris-generaal geen authentieke akte of proces-verbaal uitmaakt, een vermoeden van wettigheid tot het bewijs van het tegendeel bestaat dat wat werd neergeschreven correct is gebeurd (RvS 15 februari 2007, nr. 167.854). Het bewijs van het tegendeel impliceert dat de asielzoeker kan bewijzen, aan de hand van concrete elementen, dat wat werd neergeschreven niet zo door hem werd gezegd. In de verslagen van de gehoren op het Commissariaat-generaal van verzoekende partijen werd duidelijk aangekruist dat betrokkenen de aanwezige tolk begrijpen en hen werd duidelijk gemaakt dat eventuele problemen dienaangaande moeten worden gemeld, wat betrokkenen, noch hun raadsman, hebben gedaan. Bovendien duiden verzoekende partijen op geen enkele wijze aan hoe etymologisch of door meervoudige betekenis van woorden en begrippen in de vertaling deze conversaties op een foutieve wijze konden zijn neergeschreven. Zij blijven hierin gebreke. Dienvolgens is hun argument met betrekking tot de vertaling niet van aard om de in de bestreden beslissingen aangehaalde onwetendheden en onjuistheden omtrent hun voorgehouden regio van herkomst in een ander daglicht te stellen.

Verder blijkt uit de neerslag van hun verklaringen tijdens hun gehoor op het Commissariaat-generaal dat verzoekende partijen duidelijk gevraagd werd hoe men van een bepaalde plaats naar een andere plaats kon geraken, en welke dorpen men dan passeerde, en dat zij deze vraag ook goed hadden begrepen, nu zij een wegbeschrijving gaven van de ene plaats naar de andere. De *post-factum* stelling dat zij gewoon zoveel mogelijk dorpen en plaatsen langsheen de baan of in de onmiddellijke nabijheid van de baan tussen twee plaatsen opsomden, komt dan ook allesbehalve overtuigend over. Indien zij hun kennis over hun regio wilden aantonen, kan bovendien logischerwijze verwacht worden dat zij een exacte wegbeschrijving zouden geven van de ene plaats naar de andere plaats wanneer hiernaar wordt gevraagd, in plaats van in het wilde weg *“zoveel mogelijk dorpen of plaatsen op de baan of in de onmiddellijke nabijheid van de baan die deze twee plaatsen verbindt”* op te sommen.

Waar verzoekende partijen stellen dat eerste verzoekende partij maar één of twee keer naar het nabijgelegen dorp Shah Ghase is gegaan en zij bovendien niet zelf reed waardoor zij de dorpen tussen deze twee plaatsen niet kent, bemerkt de Raad evenwel dat eerste verzoekende partij tijdens haar gehoor nochtans een hele wegbeschrijving gaf naar deze plaats. *Post factum* – na geconfronteerd te zijn met haar foutieve verklaringen – stellen dat zij de dorpen die men passeert wanneer men naar dit dorp gaat niet kent, is dan ook geenszins ernstig. Verder meent de Raad dat het gegeven dat tweede verzoekende partij nooit in het dorp Shah Ghase is geweest niet volstaat om te verklaren waarom zij dit dorp niet preciezer kan situeren en enkel kan stellen dat het in Pul-e-Alam is.

Verder stelt de Raad vast dat aan eerste verzoekende partij tijdens haar gehoor duidelijk gevraagd werd of zij van de vlakbij gelegen dorpen Bagh Sultan, Qala Sayida, Panami of Taj Khan Qala of van het dorp Neyazi, dat zich ten zuiden van haar dorp langs de Gardez-Kabul hoofdweg bevindt, had ‘gehoord’ (gehoorverslag CGVS T. A. d.d. 13/11/2017, p. 16-17). Het verweer van verzoekende partijen dat zij van deze dorpen wel degelijk heeft gehoord, doch verklaard zou hebben dat ze deze dorpen niet kende omdat zij er nooit is geweest, kan dan ook allesbehalve overtuigen.

Daar waar verzoekende partijen stellen dat eerste verzoekende partij *“zeer goed weet welke provincies zich in de onmiddellijke omgeving van zijn basis bevinden”*, bemerkt de Raad dat in de bestreden

beslissingen evenwel wordt vastgesteld dat eerste verzoekende partij niet weet welk district achter haar basis lag en grenst aan het district waar zij heel haar leven zou hebben gewoond. Immers, bij het horen van de naam 'Nerkh', een district in de provincie Maydan Wardak, dient zij even na te denken en somt zij de districten Pul-e-Alam, Charkh, Azra, Mohammad Agha en Khoshi op om vervolgens te concluderen dat Nerkh in de provincie Logar ligt (gehoorverslag CGVS T. A. d.d. 13/11/2017, p. 18). Nochtans had zij eerder verklaard dat haar basis in de woestijn gelegen was en dat achter de bergen Maydan Wardak lag en blijkt uit de informatie in het administratief dossier dat het district Nerkh achter haar basis lag en grenst aan het district Mohammad Agha waar zij haar heel leven zou hebben gewoond (administratief dossier T. A., stuk 12, landeninformatie, deel 4; administratief dossier, S. A., stuk 11, landeninformatie, deel 4). Deze vaststelling wordt door verzoekende partijen met geen enkel concreet argument weerlegd.

Ten slotte wijst de Raad er nog op dat uit het verloop van haar gehoor duidelijk blijkt dat aan tweede verzoekende partij gevraagd werd of men wanneer men zou vertrekken van bij hun thuis dezelfde weg moest nemen naar Qalai Ahmadzai als naar Shash Qala. Immers verliep het gehoor desbetreffend als volgt:

"Shash Qala.

Dat bestaat.

Waar ligt het?

Als je ons huis verlaat, ligt het aan de rechterkant.

Zo zal ik het niet vinden. Je moet je inbeelden dat ik in je huis sta en naar Shash Qala wil gaan met enkel jouw uitleg.

(...)

Zou ik dezelfde weg nemen om naar Qalai Ahmadzai te gaan als naar Shash Qala?" (gehoorverslag CGVS S. A. d.d. 13/11/2017, p. 13). De bewering dat tweede verzoekende partij begrepen had dat gevraagd werd of men langs dezelfde weg van Qalai Ahmadzai naar Shash Qala kon gaan, kan dan ook niet worden aanvaard.

2.2.10.1. Waar verwerende partij stelt dat het frappant is dat eerste verzoekende partij meent dat appels, abrikozen en druiven geplukt worden in de lente, terwijl uit de beschikbare informatie blijkt dat appels en druiven in de herfstmaanden september en oktober geplukt worden in haar provincie, en abrikozen op het einde van de zomer in de maand augustus, opperen verzoekende partijen dat eerste verzoekende partij *"zeer goed weet dat de vruchten niet in de lente worden geoogst"* en dat *"een bijkomend en treffend voorbeeld is van de vertalingsproblemen die zich tijdens dit verhoor voordeden"*.

2.2.10.2. De Raad bemerkt evenwel dat verzoekende partijen ook hier op geen enkele manier *in concreto* aantonen dat de verklaringen van eerste verzoekende partij hierover verkeerd werden vertaald. De Raad herhaalt dat eerste verzoekende partij tijdens haar gehoor nergens gewag maakte van problemen met de tolk waardoor dergelijk argument allerminst overtuigend overkomt. Evenmin tonen verzoekende partij op enerlei wijze aan hoe etymologisch of door meervoudige betekenis van woorden en begrippen in de vertaling deze conversaties op een foutieve wijze konden zijn neergeschreven. De vastgestelde onwetendheid in hoofde van eerste verzoekende partij blijft dan ook onverminderd overeind.

2.2.11.1. Inzake de motivering in de bestreden beslissingen dat tweede verzoekende partij verklaringen aflegt over incidenten die hebben plaatsgevonden in hun regio van herkomst die tegenstrijdig zijn met de informatie waarover het CGVS beschikt, betogen verzoekende partijen dat Shah Agha, een commandant van de ALP, wel degelijk twee à tweeënhalf jaar geleden omgekomen is nadat hij met zijn voertuig op een landmijn was gereden in hun dorp Deh Naw. Volgens verzoekende partijen was het zijn broer die in Kabul in een schietpartij werd gedood. Waar tweede verzoekende partij daarnaast verweten wordt oppervlakkige verklaringen te hebben afgelegd over de door haar aangehaalde ontvoering van de zoon van de NDS- of politiedistrictschef van Mohammad Agha, wijzen verzoekende partijen erop dat verwerende partij hierover evenmin meer informatie bijbrengt en dat *"het duidelijk is dat de autoriteiten en de journalisten hier zeer weinig over hebben gesproken"*. Tweede verzoekende partij kan dan ook niet verweten worden dat zij hierover niet meer informatie heeft.

2.2.11.2. De Raad bemerkt vooreerst dat de opmerking van verzoekende partijen dat het de broer van Shah Agha zou zijn geweest die in Kabul in een schietpartij werd gedood, en niet Shah Agha, een blote bewering betreft die zij niet staven aan de hand van objectieve informatie. Volgens de informatie in het administratief dossier, een internetartikel van de Afghaanse nieuwssite *Pajhwok*, werd Shah Agha doodgeschoten in Kabul (administratief dossier T. A., stuk 12, landeninformatie, deel 15; administratief

dossier S. A., stuk 11, landeninformatie, deel 15). In het internetartikel wordt tevens uitdrukkelijk vermeld dat Shah Agha de commandant van de ALP in het district Mohammad Agha was.

Wat betreft de ontvoering van de zoon van de NDS- of politiedistrictschef van Mohammad Agha, die ongeveer één jaar voor hun vertrek uit Afghanistan zou hebben plaatsgevonden, wijst de Raad erop dat dit incident door tweede verzoekende partij zelf werd aangehaald, waardoor van haar verwacht kan worden dat zij iets meer zou kunnen vertellen over dit door haar aangehaalde incident. Echter weet zij niet waar deze jongen gedood was, noch waar ze hem ontvoerd hadden. De bewering dat hierover weinig informatie werd gegeven door de media komt niet overtuigend over. Dat tweede verzoekende partij enerzijds wel zou weten dat deze jongen ontvoerd werd en brutaal vermoord werd door de taliban, en dat nadien ook zijn vader werd vermoord, doch anderzijds geen enkele informatie heeft over de context waarin dit gebeurde, is immers geenszins plausibel.

2.2.12.1. Waar verwerende partij motiveert dat hun kennis over prominente personen uit hun herkomstregio enerzijds te wensen overlaat en anderzijds ingestudeerd overkomt, stellen verzoekende partijen dat het gegeven dat eerste verzoekende partij verkeerdelijk aangaf dat Farhad Akbari uit Charkh of Barakibarak afkomstig is en daar de talibanopstand georganiseerd had niet volstaat om hun geloofwaardigheid in twijfel te trekken. Verder geven zij aan dat tweede verzoekende partij verklaard had dat hij aangehouden werd omdat hij van moord werd verdacht. Bovendien leefden zij één maand voor hun vertrek ondergedoken waardoor hen niet verweten kan worden niet op de hoogte te zijn van de arrestatie van Farhad Akbari één maand voor hun vertrek. Wat betreft hun verklaringen over Stanekzai, stellen zij dat zij *“meerdere informatie over hem konden aangeven, maar al de betrekkingen die hij vervulde, waaronder de leiding van de Hoge Raad voor de vrede niet konden specificeren”* doch dat hen niet verweten kan worden dat zij niet over meer informatie beschikken over een functie die hij pas in 2016, na hun vertrek uit Afghanistan, betrok. Voorts stellen zij dat zij verklaarden dat Abdul Hameed Hamid tot in 2014 het hoofd van hun district was en menen zij dat *“opnieuw blijkt dat het verhoor van verzoekers door tegenpartij met vertalingsfouten werd doorspekt”*. Wat betreft de andere prominenten waarvan in de bestreden beslissingen wordt opgemerkt dat zij deze niet kennen, bemerken verzoekende partijen ten slotte nog dat het *“prominenten van tweede rang”* betreffen.

2.2.12.2. De Raad bemerkt vooreerst dat de motivering van de bestreden beslissingen als geheel moet worden gelezen en niet als een samenstelling van componenten die elk op zich een beslissing kunnen dragen. De vaststelling dat eerste verzoekende partij foutieve verklaringen aflegde over Farhad Akbari dient dan ook samen gelezen te worden met de andere vaststellingen in de bestreden beslissingen waaruit blijkt dat de kennis van verzoekende partijen over de door hen voorgehouden regio ontoereikend is.

Daar waar verzoekende partijen in hun verzoekschrift stellen dat tweede verzoekende partij verklaard had dat Farhad Akbari aangehouden werd omdat hij van moord werd verdacht, stelt de Raad vast dat deze bewering geen steun vindt in het gehoorverslag. Immer blijkt hieruit dat tweede verzoekende partij tijdens haar gehoor op het Commissariaat-generaal verklaarde niet te weten of deze persoon ooit gearresteerd werd (gehoorverslag CGVS S. A. d.d. 13/11/2017, p. 21).

Waar verzoekende partijen verder het gegeven dat zij niet weten dat Farhad Akbari een maand voor hun vertrek gearresteerd werd door de NDS trachten te verklaren door de uitleg dat zij één maand voor hun vertrek ondergedoken leefden, stelt de Raad vast dat verzoekende partijen tijdens hun gehoor op het Commissariaat-generaal nergens gewag maakten van het feit dat zij voor hun vertrek uit Afghanistan een maand ondergedoken zouden hebben geleefd. Uit de verklaringen van tweede verzoekende partij tijdens haar gehoor blijkt daarentegen dat zij tot aan haar vertrek uit Afghanistan in de winkel van haar vader werkte (gehoorverslag CGVS S. A. d.d. 13/11/2017, p. 25) en ook uit de verklaringen van eerste verzoekende partij blijkt nergens dat zij voor hun vertrek uit Afghanistan een maand ondergedoken zou hebben geleefd (gehoorverslag CGVS T. A. d.d. 13/11/2017, p. 27). Dit betreft dan ook duidelijk een allesbehalve overtuigende *post-factum* verklaring.

Voorts stelt de Raad vast dat het betoog van verzoekende partijen dat hen niet verweten kan worden dat zij niet meer informatie hebben over een functie die Stanekzai pas in 2016, na hun vertrek uit Afghanistan, betrok, blijk geeft van een totaal verkeerde lezing van de bestreden beslissingen. Immers wordt in verband met de persoon van Stanekzai in de bestreden beslissingen gemotiveerd dat het opmerkelijk is dat eerste verzoekende partij over deze man enkel kan zeggen dat hij afkomstig is uit Moghulkhel, Mohammad Agha en aan het hoofd staat van de NDS, terwijl Stanekzai pas in mei 2016, meer dan een half jaar na hun vertrek, directeur is geworden van de NDS, en dat hij ook voordien

belangrijke publieke functies vervulde. Verwerende partij concludeert dat de vaststelling dat de enige informatie die eerste verzoekende partij over zijn bezigheden heeft betrekking heeft op de periode nadat zij Afghanistan had verlaten, haar kennis over hem weinig authentiek doet overkomen.

Wat betreft het betoog dat zij wel degelijk aangaven dat Abdul Hameed Hamid tot in 2014 het hoofd van hun district was en dat *“opnieuw blijkt dat het verhoor van verzoekers door tegenpartij met vertalingsfouten werd doorspekt”*, herhaalt de Raad dat verzoekende partijen op geen enkele manier *in concreto* aantonen dat hun verklaringen tijdens hun gehoor op het Commissariaat-generaal foutief werden vertaald. Uit hun gehoorverslagen blijkt dat zij, geconfronteerd met de naam Abdul Hameed Hamid, beiden verklaarden deze man niet te kennen (gehoorverslag CGVS T. A. d.d. 13/11/2017, p. 21; gehoorverslag CGVS S. A. d.d. 13/11/2017, p. 21).

Waar verzoekende partijen over de andere prominenten waarvan in de bestreden beslissingen wordt opgemerkt dat zij deze personen evenmin kennen menen dat het *“prominenten van tweede rang”* betreffen, is de Raad evenwel van oordeel dat, gelet op de functies die deze personen bekleden, van verzoekende partijen, beiden goed opgeleid en verklarend heel hun leven in Mohammad Agha te hebben gewoond, verwacht mag worden dat zij van deze personen zouden hebben gehoord, *quod non*.

2.2.13.1. Wat ten slotte de vaststellingen in de bestreden beslissingen in verband met hun Facebookactiviteiten en -netwerk betreft, stellen verzoekende partijen dat waar de Facebookprofielen van hun vrienden vermelden dat zij van Kaboel komen, dit niet met de werkelijkheid overeenstemt. Verzoekende partijen voeren aan dat in de Facebookprofielen standaard Kabul aangegeven staat wanneer de gebruiker niet zelf een stad van herkomst invult. Verder volgen zij louter de rector van de universiteit van Kabul, die een publiek figuur is en ook journalist is geweest, doch kennen zij deze persoon niet persoonlijk.

2.2.13.2. De Raad treedt verwerende partij evenwel bij dat de vaststelling dat verzoekende partijen dermate veel Facebookcontacten hebben die in Kabul blijken te wonen, werken of studeren, de ongeloofwaardigheid van hun verklaringen geboren en getogen te zijn in Deh Naw, Mohammad Agha, alleen maar versterkt. De povere uitleg als zou in de Facebookprofielen standaard ‘Kabul’ als woonplaats staan aangegeven kan niet worden aangenomen. Immers staat bij tal van hun Facebookcontacten ook specifieke informatie vermeld over hun leven in Kabul en in het bijzonder over hun school- en/of werkcarrière aldaar. Verder duidt de Raad er nog op dat desbetreffende motivering als een geheel moet worden gelezen. Dat zij de rector van de universiteit van Kabul als Facebookconnectie hebben dient dan ook samen gelezen te worden met de vaststelling dat zij ook tal van andere Facebookcontacten uit Kabul hebben.

2.2.14. Daar waar verzoekende partijen nog onderstrepen dat verwerende partij de tewerkstelling van eerste verzoekende partij bij de speciale eenheid van de politie niet in twijfel trekt en dat zij omwille hiervan een doelwit zijn van de Taliban, wijst de Raad erop dat in dit verband het volgende wordt gemotiveerd in de bestreden beslissingen: *“Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen heeft u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Mohammad Agha gelegen in de provincie Logar. Gezien uw ongeloofwaardige verklaringen inzake uw verblijfplaatsen, kan er evenmin worden aangenomen dat u louter omwille van uw werkzaamheden voor de ANP een gegronde vrees op vervolging bij terugkeer naar Afghanistan heeft. De “UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan” van 19 april 2016 stellen uitdrukkelijk dat de nood aan bescherming voor personen die beschouwd worden als aanhangers van de Afghaanse overheid of van de internationale gemeenschap in Afghanistan afhankelijk is van de individuele omstandigheden eigen aan de zaak. Hieruit kan worden afgeleid dat een asielzoeker in concreto dient aan te tonen dat hij persoonlijk een gegronde vrees op vervolging loopt en dat een loutere verwijzing naar zijn vroegere tewerkstelling niet volstaat om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. Uit uw verklaringen blijkt dat u de rang van tweede sergeant had en een eenvoudige soldaat was (CGVS T. A. (...), p. 9). U nam weliswaar deel aan missies buiten de basis, maar gezien uw lage rang, zijn er geen aanwijzingen die toelaten te besluiten dat u louter omwille van uw werk als tweede sergeant bij de Afghaanse politie een beschermingsnood zou hebben, te meer omdat u geen zicht hebt gegeven op uw initiële herkomst.”*. Verzoekende partijen ondernemen in hun verzoekschrift geen enkele poging om voormelde motivering met concrete argumenten te weerleggen.

2.2.15. Uit wat voorafgaat blijkt dat verzoekende partijen hun beweerde verblijf in het dorp Deh Naw van het district Mohammad Agha in de provincie Logar (Afghanistan) niet aannemelijk maken, waardoor

evenmin enig geloof kan worden gehecht aan de feiten die zij er zouden hebben meegemaakt en die de aanleiding zouden zijn geweest voor hun vlucht uit Afghanistan. Er dient dan ook te worden vastgesteld dat ten aanzien van verzoekende partijen noch een gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat zij in geval van terugkeer naar hun land een reëel risico zouden lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet.

De Raad wijst er verder op dat de Afghaanse nationaliteit van verzoekende partijen in dezen niet ter discussie staat. Verzoekende partijen maken echter niet aannemelijk dat zij afkomstig zijn uit het dorp Deh Naw van het district Mohammad Agha in de provincie Logar, noch uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend of waar, al naar het individuele geval, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. Het is de taak van de verzoekende partijen om hun verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Zij kunnen hiertoe niet volstaan met een loutere verwijzing naar de algemene veiligheidssituatie in Afghanistan, dewelke zij staven aan de hand van verschillende internetartikels en rapporten die zij als bijlage bij hun verzoekschrift voegen (bijlagen 2-10).

De Raad besluit dat verzoekende partijen geen elementen aanbrengen waarom zij een reëel risico op ernstige schade zouden lopen.

In hoofde van verzoekende partijen kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.16. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partijen geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengen die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissingen zijn gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partijen noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie september tweeduizend achttien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT